

værterlov. Jeg har gennem 10 Aar som Byraadsmedlem været med til at anbefale mange Bevillinger til Udskænkning af stærke Drikke, og hver Gang har Indenrigsministeren givet Bevillingen, naar Byraadet fandt det rigtigt. Jeg vil meget beklage, om man i en By paa en halv Snes Tusinde Mennesker eller mere, hver Gang der bliver en Spiritusbevilling ledig, skal have en oprivende Kamp, om denne eller hin Mand maa faa Lov til at udskænke bajersk Øl eller andre Ting, der betegnes som stærke Drikke.

Er vi egentlig tjente med det? Er Samfundet ikke tjent med, at denne Sag overvejes ganske nøgternt af de Mænd og Kvinder, som Byens Borgere har valgt til at administrere Byens Anliggender? Der blev i min By rejst stærke Anker mod os fra en vis Side, fordi vi anbefalede en Spiritusbevilling til et af Byens største Hoteller. Selv Afholdsmændene i Byraadet fandt, at vi havde handlet rigtigt. Men havde vi faaet den Sag under Folkeafstemning med hele den Fanatisme og Sagen uredkommende Agitation, som følger med, saa var dette Spørgsmaal ikke blevet afgjort paa en saa korrekt og forsvarelig Maade, som det blev, da det var Byraadet, der havde Afgørelsen i sin Haand. Derfor stemmer jeg med Mindretallet under Nr. 1, og jeg vil bede dette høje Tings Medlemmer: Lad være med at sætte den sorte Kokarde paa de kommunale Raads Medlemmer, saaledes som De gør ved at følge Fler-tallet i denne Sag. Den Mistillid til det kommunale Selvstyre, som her udtales, vil jeg — og det ikke alene fordi jeg gennem mange Aar selv har været Medlem af en Kommunalbestyrelse — ikke være med til at udtale.

Naar jeg overhovedet har taget Ordet, er det, fordi det virkelig ser ud til, at det, som er tilsigtet, at sætte den sorte Kokarde paa den danske Arbejderstand, skal vedtages i Dag i det danske Folketing! Den Paastand, at Arbejderne er fordrukne, har alle Dage været usandfærdig. (*Statsministeren* [Zahle]: Alle Dage?). Ja, alle Dage. Arbejderstanden som saadan har altid i dette Land været ædruelig; der kan naturligvis være Undtagelser fra Regelen her som andre Steder. Men man har i sin Tid i de alvorlige Kampaar brugt ogsaa dette med Arbejdernes Drukkenskab som Argument mod Arbejdernes Krav om bedre Livsvilkaar. Jeg vil derfor meget anbefale ærede Medlemmer at følge min Partifælle for Stege-Kredsen (*Jessen*) ogsaa i det

Standpunkt, han indtager overfor dette Spørgsmaal.

Nu staaer der ganske vist i Ændringsforslag Nr. 23, at Arbejderne kan faa Lov til at drikke en Bajer i Spisetiden. Jeg har gennem mange Aar fulgt Arbejdet i en Virksomhed, som tæller 500—600 Medlemmer, hvor man ingen Spisetid har haft, og de har det ikke den Dag i Dag. Det er de danske Papirfabrikkers største Virksomhed, Maglemølle i Næstved. Jeg priser Indenrigsministeren for, hvad han har gjort for Indførelse af 8-Timers Arbejdsdagen, men trods den forandrede Arbejdsdeling har disse Mennesker endnu ingen Spisetid. Er vi nu kommet til, at det er en Forbrydelse af en Papirarbejder, at han drikker en Bajer til sit tørre Smørrebrød Kl. 2 om Natten? (*Indenrigsministeren* [Rode]: Det er fuldkommen forkert!). Er det fuldkommen forkert? Nej, der indføres netop den Slags Trakasserier med Politianmeldelser o. s. v., hvis man vedtager noget saa urimeligt og meningsløst, som de Herrer har foreslaaet og Ministeren tiltraadt.

Jeg forstaaer ikke de Herrer. Afholdsmændenes dristigste Agitatorer siger: Spiritusskat, den højest mulige Spiritusskat! Forgangen Dag sad jeg som Referent i Landstinget og hørte, hvorledes man fra mange Sider udtalte Haab om, at det nye Lovforslag om Tillægsafgift paa Spiritus maatte indbringe de 47 Mill. Kr., der er beregnet som Statens Indtægt paa Grundlag af denne Lov, og som man altsaa haaber maa indkomme, for at vi kan faa disse Penge i Statskassen paa en Tid, hvor man netop har Brug for de størst mulige Indtægter.

Man maa sige det rent ud: Vi vil Forbud, man bør ikke gaa ad disse Krogveje, som det allerede er sagt af det ærede Medlem fra Stege. Sig det rent ud, saa gaar vi til Afgørelse af den Sag, saa tager vi den Folkeafstemning, som mit Parti er villig og rede til at tage; men kom ikke med disse Omsvøb, hvorved man i Virkeligheden deler Befolkningen og deler den i Henhold til, om den er velhavende eller ikke velhavende!

Naar en mere velsitueret Vælger fra min Kreds kommer til denne By og ønsker at tale med mig som Kredens Rigsdagsmand — ofte er det ikke en Partifælle af mig —, kan det hælde, at han inviterer mig, hvis det f. Eks. er en Sommerdag, paa et Stykke Smørrebrød udenfor Wivel; og naar Smørrebrødet kommer, siger han: Skal vi ikke have en Snaps